

Téma k diskusi

Vzhůru do internátu!

Co si myslet o lidech, kteří si koupí psa a potom ho dají na „základní výchovu“ do „internátu“? Odborně se tomu říká stacionární výchova psů. Po několik a týdnech se pes vrátí zpátky do rodiny: dobře vychovaný, poslušně krácející po boku paničky, vzorně přicházející na zavolání – zkrátka zázrak, na nějž mohou být majitelé jen hrdí.

To, co je mezi majiteli koní pokládáno za věc zcela běžnou - totiž dát vlastního ještě „syrového“ koně na výchovu k profesionálům - je ve světě psů považováno za sporné téma. Znamý odborník Theodor Hessling ve své psí škole nabízí ambulantní i stacionární výchovu psů - a nyní vás seznámí se svým pohledem na věc.

Ambulantně, nebo stacionárně?

Na stacionární výchovu psů bezpochyby

panují diametrálně rozdílné názory. Emoce v nich ovšem často převažují nad věcnými argumenty. Podle mého názoru by v první řadě mělo vždy jít o to, aby se podařilo nalézt nejlepší způsob výcviku pro daného psa i majitele, jenž by sliboval největší naděje na úspěch. Velmi tedy záleží na osobní situaci a cíli, a podle toho je třeba volit stacionární nebo ambulantní výchovu.

Pes se neodcizí

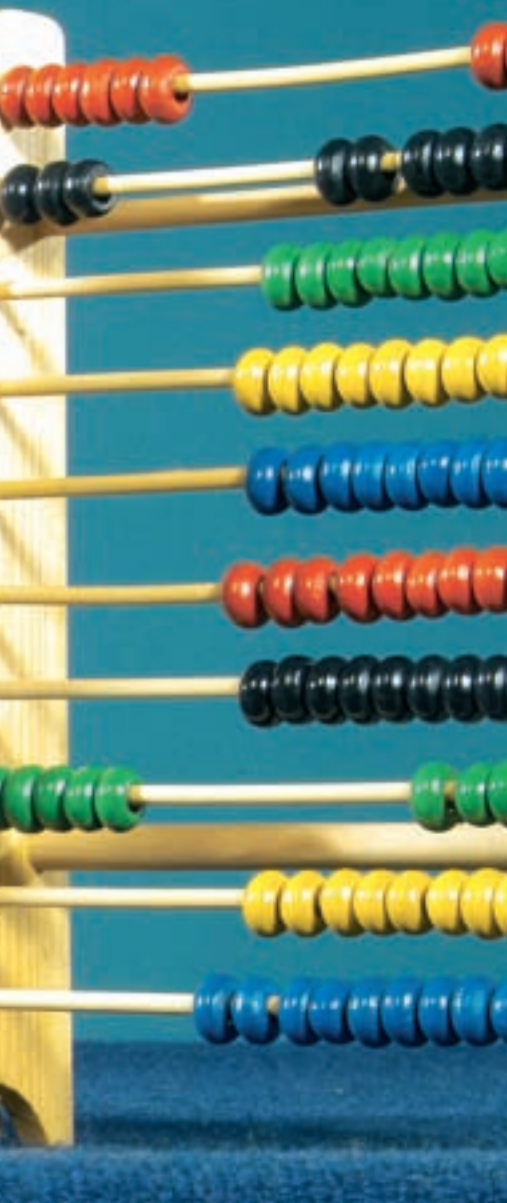
Nejčastěji uváděný argument, totiž že

se pes během pobytu svému majiteli odcizí nebo že dokonce trpí, nemohu potvrdit. Rovněž nemohu potvrdit, že by pes po předání majiteli poslouchal jen svého výcvikáře. Dokonce si troufám jít tak daleko, že pro majitele může stacionární výchova znamenat velkou výhodu.

Trpí psi kvůli odloučení?

Opakovaně slyšíme obavy majitelů, že psi při stacionárním výcviku prožívají extrémní stres a stres z odloučení,

Pes v internátní škole? Proč ne, když to nejde jinak.

Při problémech nejvýhodnější

Zvláště při převýchově psů s výrazným problémovým chováním pokládám stacionární výcvik za vhodnější než ambulanti. Ukazují to zkušenosti mnoha tisíc psů v nejrůznějších oblastech výcviku. Snadno to mohu zdůvodnit na vzorovém příkladu.

Kokršpaněl Astor v průběhu let stále častěji propadal agresivním návalům a napadal lidi i psy. Jakmile spatřil cyklistu, začal ho lovit, pokud mu někdo chtěl odebrat kost, bez varování rovnou kousl. Nijak se nedržel ani před svou vlastní rodinou. Až do čtvrtého roku života si s ním jeho rodina vytrpěla své. Na doporučení veterináře byl pes vykastrován, ale kýžený úspěch se nedostavil. Dvakrát týdně začal do rodiny docházet ambulanti pracující cvičitel. Téměř rok také rodina s Astorem docházela na výcvik na blízké cvičišť. Vše bez úspěchu. Pak se pes dostal k nám. Poměrně rychle se mi podařilo nalézt příčinu Astorova chování: byl nekriticky zbožňován, jakákoliv přísnost v přístupu k němu byla pro rodinu absolutně tabu. V průběhu let si pes stále více upevňoval svoji mocenskou pozici alfa zvířete, které vede svou „smečku“ životem.

Pes byl po čtyři rok vychováván s velkou láskou, ale tímto způsobem se jen víc a víc posilovalo jeho dominantní chování. Protože si ho Astor osvojil v určitém známém prostředí, bylo pro něj vhodnější udělat jasný řez a z tohoto prostředí ho vytrhnout, aby byl nucen se znovu zorientovat. (Podobně je to v lidské psychologii, kdy jsou z téhož důvodu těžké případy hospitalizovány). Díky změně okolí a způsobu výcviku si pes osvojí trenérem požadované chování podstatně rychleji a učí se snadněji. Zkušený trenér nedělá emocionální chyby, jichž se v mnoha případech dopouštějí privátní majitelé. Trenér má také čas se psem den za dnem důkladně zabývat, na očekávané nežádoucí chování je připraven a ví, jak mu cíleně čelit.

Při ambulanti výcviku, jenž probíhá jednou dvakrát týdně, to není možné, protože majitel přirozeně mimo dobu tréninku nevědomky projevuje chyby a slabosti, jež není schopen správným způsobem sám korigovat. Nabízíme proto už i desetidenní ambulanti výcvikové cykly, kdy majitelé bydlí v našem hotelu, takže majitelé a psi si jsou blízko a lze je bezprostředně opravovat a korigovat. U těžkých případů je průměrná doba výcviku cca 4 týdny. Tuto dobu potřebuje trenér k tomu, aby se psem během prvních dní dokázal navázat vztah důvěry.

Vzhledem k tomu, že pes nemá „časovou paměť“, nedochází k tomu, že by odvykl majiteli. Když si ho jeho majitel vyzvedne, má stejnou radost, jako kdyby byl sám jen několik hodin. Když si majitelé po ukončení stacionárního výcviku přijeli pro Astora, bylo to zrovna tak. Dnes je celá jeho rodina velmi ráda, že se k tomuto kroku odhodlala.

Školit se musí i majitel

Samozřejmě by bylo chybné předat psa majiteli do starého prostředí bez toho, že by byl i on řádně teoreticky i prakticky poučen. Nežádoucí chování by se totiž u psa po krátkém čase projevilo znovu. Pes si instinktivně spojuje věci a velmi rychle zjistí, zda se jeho majitel dokáže vůči němu prosadit. Podle toho pak řídí své chování.

V naší škole proto bezpodmínečně vyžadujeme, aby po základním výcviku u nás majitel ještě několik dní zůstal a učil se společně se svým psem. Pokud pes zjistí, že jeho majitel s ním nezachází jinak než jeho trenér, bude se i pod jeho vedením chovat žádoucím způsobem. Pokud se majitel dokáže trvale řídit radami trenéra, pes se zbaví svého problémového chování rovněž natrvalo.

Astor je dnes už 15 měsíců zpátky doma a problémové chování se u něj znovu neprojevilo. Pes a rodina žijí společně bez stresů a šťastně, tak, jak bych to přál všem.

Další důvody pro

Také v jiných případech může být stacionární výchova úspěšná a vhodná, například když majitel nemá čas sám se svým psem cvičit, když je třeba psa připravit na zkoušky nebo když pes má silnou tendenci honit zvěř. Záleží na okolnostech a není dobré „psí internáty“ předem paušálně zavrhnout. *Theodor Hessling*

„Při převýchově psů s výrazně problémovým chováním pokládám stacionární výcvik za nejvhodnější.“

že po návratu své majitele nepoznávají nebo se stávají agresivními. Kdyby tomu tak bylo, museli by mít poruchu chování všichni psi, kteří žijí ve psích útulcích, u chovatelů, kteří dávají přednost kotcovému chovu, u policie, u celníků i ve psích hotelech a penzionech. Dnes už naštěstí bývají ubytování, péče i krmení u oficiálně povolených a kontrolovaných zařízení velmi dobré a také zacházení se psy většinou odpovídá dnešnímu stavu kynologických vědomostí.